

Wytyczne do zadania problemowego
na egzamin dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego
wyznaczony na dzień 3 października 2016 r.

1. Zgodnie z art. 296 ust. 1 i 2 Prawa restrukturyzacyjnego (PrRestr), skład masy sanacyjnej ustala zarządca. Ustalenie stanu masy sanacyjnej następuje przez sporządzenie spisu inwentarza. Do ustalenia składu masy sanacyjnej przepisy art. 274 ust. 1 i art. 275 PrRestr stosuje się odpowiednio. Zatem zarządca powinien sporządzić spis inwentarza (art. 275 w zw. z art. 296 ust. 1 PrRestr). Spis inwentarza oznacza sporządzenie pełnego wykazu (inwentaryzacji) wszystkich składników majątku dłużnika. Jednocześnie ze spisem inwentarza dokonuje się oszacowania majątku (art. 275 ust. 2 w zw. z art. 296 PrRestr). Także zgodnie z art. 52 ust. 1 PrRestr, zarządca sporządza spis inwentarza wraz z oszacowaniem.

W myśl art. 294 PrRestr, z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego mienie służące prowadzeniu przedsiębiorstwa oraz mienie należące do dłużnika stają się masą sanacyjną. Wymieniając składniki masy sanacyjnej zdający powinien uwzględnić wskazany w stanie faktycznym stan przedsiębiorstwa spółki na 17 czerwca 2016 r., a także regulację wynikającą z art. 275 ust. 3 w zw. z art. 296 PrRestr, zgodnie z którą domniemywa się, że rzeczy znajdujące się w posiadaniu dłużnika w dniu otwarcia postępowania sanacyjnego należą do masy sanacyjnej.

Zatem wykaz składników masy sanacyjnej wraz z oszacowaniem powinien obejmować:

1) materiały budowlane w postaci:

- a) 8 900 sztuk cegieł klinkierowych, 2 zł za cegłę, o łącznej wartości 17 800 zł,
- b) 500 opakowań zaprawy murarskiej, po 25 kg, 8 zł za opakowanie, o łącznej wartości 4000 zł,
- c) 2 000 opakowań fugi do płytek elewacyjnych, po 5 kg; 36 zł za opakowanie, o łącznej wartości 72 000 zł,

2) samochód dostawczy marki Fiat Ducato o wartości 29 000 zł,

3) nieruchomość gruntową położoną w W. o powierzchni 0,25 ha, dla której Sąd Rejonowy w W. prowadzi księgę wieczystą nr WA1W/0000/98765/4 - o wartości 200 000 zł (nieruchomość została sprzedana po otwarciu postępowania sanacyjnego),

4) wierzytelność pieniężną wobec Metalhurt sp. z o. o. z siedzibą w T., w wysokości 40 000 zł,

5) wózek widłowy HELI o wartości rynkowej 35 000 zł,

6) meble stanowiące wyposażenie biura o łącznej wartości 2 000 zł.

2. W myśl art. 52 ust. 2 PrRestr, spis inwentarza składa się w postaci elektronicznej i zamieszcza w Rejestrze (Centralnym Rejestrze Restrukturyzacji i Upadłości). Skoro przepisy o Centralnym Rejestrze Restrukturyzacji i Upadłości, zgodnie z art. 456 pkt 1 PrRestr, wejdą w życie 1 lutego 2018 r., to do tej daty, zarządca składa spis inwentarza wraz z oszacowaniem w postaci papierowej (art. 455 ust. 3 PrRestr) z zachowaniem wymogu przewidzianego w ust. 4 art. 52 tej ustawy (z zastosowaniem wzoru spisu inwentarza).

3. a) i b)

Umowa sprzedaży cegieł klinkierowych z 20 czerwca 2016 r. jest ważna, natomiast umowa sprzedaży samochodu marki Fiat Ducato z 21 czerwca 2016 r. jest nieważna.

W myśl art. 286 ust. 1 PrRestr, do ustanowionego w postępowaniu o otwarcie postępowania sanacyjnego tymczasowego nadzorca sądowego, stosuje się odpowiednio przepisy o nadzorczy sądowym, z wyłączeniem art. 42-46. Zatem dłużnik mógł dokonać czynności zwykłego zarządu, a czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu tylko za zgodą tymczasowego nadzorca sądowego pod rygorem nieważności (art. 39 ust. 1 PrRestr). Określenie zakresu zwykłego zarządu zależy od specyfiki danego przedsiębiorstwa i dla każdego przedsiębiorcy musi być zdefiniowane osobno. Umowa sprzedaży 100 sztuk cegieł klinkierowych dokonana przez dłużnika, uwzględniając profil prowadzonej przez Tewar sp. z o. o. działalności gospodarczej, stanowiła czynność zwykłego zarządu, była zatem ważna.

W analizowanym stanie faktycznym należało przyjąć, że umowa sprzedaży samochodu dostawczego marki Fiat Ducato, jako czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu, była nieważna. Spółka bowiem handluje materiałami budowlanymi, poza tym posiadała tylko jeden samochód dostawczy.

3. c) i d)

Umowa sprzedaży opakowań fugi z 12 lipca 2016 r. jest nieważna, natomiast umowa sprzedaży nieruchomości zawarta 25 sierpnia 2016 r. jest ważna.

Wedle art. 67 ust. 2 PrRestr, czynności prawne dokonane przez dłużnika dotyczące mienia, wobec którego dłużnik utracił prawo zarządu, są nieważne.

Na podstawie art. 293 PrRestr, otwarcie postępowania sanacyjnego powoduje wygaśnięcie prokury oraz innych pełnomocnictw udzielonych przez dłużnika. Dlatego umowa sprzedaży fugi do płytek elewacyjnych, chociaż stanowiąca czynność zwykłego zarządu, była nieważna. W imieniu spółki działała bowiem Irmina I., której prokura wygasła z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego.

Bez znaczenia dla oceny ważności tej umowy pozostawał fakt, że Irmina I. legitymowała się dodatkowym pełnomocnictwem, bowiem zostało ono udzielone do działania w imieniu Tomasza T., a nie w imieniu spółki (dłużnika).

Zgodnie z art. 293 PrRestr, zarządca może w toku postępowania udzielać pełnomocnictw, w tym prokury. Działanie zarządcy w sprawach dotyczących masy sanacyjnej odbywa się na rachunek dłużnika (art. 53 ust. 1 PrRestr). W konsekwencji wszystkie czynności, których dokonuje, wywierają wpływ bezpośrednio na majątek dłużnika. Prokurent Albert A. przy dokonywaniu sprzedaży nieruchomości legitymował się ważnym pełnomocnictwem do tej czynności, a udzielona mu prokura miała charakter samodzielny. Umowa sprzedaży nieruchomości była zatem ważna.